

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

ΥΠΟ ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

'Ημέρα πρώτη ('Η εβδομή από της δημιουργίας).

Σάββατον. Πλησιάζω σχεδόν να συμπληρώσω μιάς ημέρας ηλικίαν 'Ηλθα χθές στη ζωή. Έτσι νομίζω. Και έτσι πρέπει να είνε, γιατί μιά ημέρα προητέρα από την χθεσινή δεν ήμην έδω, αν υπήρχα θα τώ θυμώμιον. Πιθανόν πάλιν και να υπήρχον και να παρέλειψα να τώ σημειώσω. Πολύ καλά, εις τώ έξης θα προσέχω. Τώρα, και αν έπακολουθήση καμμία ημέρα προητέρα από την χθεσινή, θα την σημειώσω. Γιατί υποθέτω ότι είμαι ένα πρόπλασμα, ένα δοκίμιον, ένα πείραμα, - άκριβός ένα πείραμα και τίποτε περισσότερον.

Λοιπόν, αν είμαι ένα πείραμα, έγω τάχα άποτελώ τώ σύνολον τού πειράματος; Όχι, δεν τώ πιστεύω - υποθέτω ότι όλα τά άλλα άποτελούν μέρος τού πειράματος. - Άποτελώ και έγω μέρος αυτών, άλλα νομίζω ότι τά άλλα όλα άνήκον εις την άψυχον ύλην.

Αυτό δεν άποζηλεί την ύποθεσιν ότι μπορεί να ύπάρχει και άλλο πρόπλασμα, όμοιον με έμέ. Είνε τάχα ή θέσις μου άσφαλής, ή πρέπει να την επαγρυπνώ και να την προσέχω; Μάλλον τώ τελιυατόν. 'Ισως. Κάποια μυστική φωνή μου λέγει ότι μόνον διά της άδιακόπου επαγρυπνήσεως θα κερδίσω τά πρωτεία. ('Όραία φράσις για μιά γυναίκα τόσο νέαν).

'Όλα φαίνονται σήμερα καλλίτερα όπό χθές.

Στό τέλος της χθεσινής ημέρας, τά βουνα έίχον μείνει σαν ζουρλιασμένα, και οι κάμποι ήσαν γεμάτοι από συντόριματα. Τά μεγάλα και ώραία καλλιτεχνήματα δεν πρέπει να έλιποευδονται και τούτος ό μεγαλοερετής νέος κόσμος είναι τώ όντι ένα μεγάλο και ώραίο καλλιτεχνήμα. Και πλησιάζει βεβαίω να τελειοποιηή, μ' όλον ότι τόν φτάνει τόσο βιαστικά. 'Υπάρχει πληθώρα άστρων εις τινε μέρη

και ώραία καλλιτεχνήματα δεν πρέπει να έλιποευδονται και τούτος ό μεγαλοερετής νέος κόσμος είναι τώ όντι ένα μεγάλο και ώραίο καλλιτεχνήμα. Και πλησιάζει βεβαίω να τελειοποιηή, μ' όλον ότι τόν φτάνει τόσο βιαστικά. 'Υπάρχει πληθώρα άστρων εις τινε μέρη και εις άλλα πάλιν μέρη ό άριθμός των είνε ανεπαρκής, άλλ'αυτά είνε, βεβαίως, πράγματα που διορθώνονται. 'Η σελήνη έχάθη την περασμένη νύχτα, και έπεσε και έξηφανίσθη από τούτερόψωμα. Είν' απόύ εια πολύ μεγάλη ή καρδιά μου ραγίζει όταν τώ συλλογίζομαι. Δεν ύπάρχει τίποτε στά άλλα στολίματα και της διακοσμώσεως που να μπορεί να συγκριθί με αυτήν την όμορφιά. Έπρεπε να την έστερέωσαν καλλίτερα. Να μπορούσαμε τουλάχιστον να την ξαναπαρώμε....

Αλλά φυσικά είνε άγιωστον τι άπέγεινε. 'Αλλος, όποιος και άν την πήρε θα την κρίνη. Τώ γνωρίζω γιατί και έγω θέλησα να τώ κάμω ύποθέτω ότι εις όλα τά άλλα καλλιτεχνήματα που είνε τέλεια, άλλα τώρα άρχινώ να έξακριβώνω ότι ή καρδιά και τώ κέντρον της ύπαρξέως μου είνε ό έρωσ τού ώραίου.

'Ηθελα άποδώσει μιά σελήνηπου θάτην εύρισκα την ήμέρα, γιατί θα φοβόμιον μήπως με εϊδε κανείς άλλ' άν την εύρισκα στο σκοτάδι, είμαι βεβαία ότι θα τώ κρατούσα μυστικό. Γιατί αγαπώ της σελήνης, είνε τόσο όμορφος και τόσο ρωμαντικός. 'Ηθελα να είχαμε πέντ' έξη άπ' αυτές. Ποτέ δεν θα πηγαινα να πλαιγίσω ποτέ δεν θ' άπηυδούσα να κάθωμαι στο χορτάρι και να τις κυτώ.

Και τ' άστρα είνε όμορφα. 'Ηθελα ν' άποκτούσα όλίγα άπ' αυτά για να στολίσω τά μαλλά μου. 'Αλλ' υποθέτω ότι ποτέ δεν θα μπορούσω. Θ' άποηύστε να ιδίτε πόσο μακρυνά εύρίσκονται. Όταν έφάνησαν για πρώτη φορά, την περασμένη νύχτα, έδοκίμασα να ρίξω κάτω κάμποσα άπ' αυτά μ' ένα κοντάρι. άλλα δεν τώ κατορθώσα, και παραξενεύτηκα γι' αυτό έπειτα έδοκίμασα με τις πέτρες όσο που κουράστηκα, χωρίς να μπορούσα να κρημνίσω ούτε ένα. Αυτό ίσως συνέβη επειδήμειαι έπορίστερη και δενμπορώ να σημαδέω καλά. Τότε έφώναξα όλίγο, πράγμα πολύ φυσικό, υποθέτω, για μιά νέα της ηλικίας μου, και άφου άνεπαυθη πήρα ένα καλάθι και διάλεξα μιά θέσι στην άκρη τού όρίζοντος, όπου τά άστρα πρέπει να ήσαν κοντά στη γη και θα μπορούσα να τώ πιάσω με τά χέρια, και αυτό θα ήτο τώ καλλίτερο, όπως δήποτε, γιατί έτσι θα τάπινα άπαλά, και δεν θα τά συνέτριβα. 'Αλλ' εύρίσκοντο πολύ πιο μακρυνά παρ' όσο ύπέθετα, και έπι τέλους παρήτησα αυτή τη δουλειά ήμην τόσο κουρασμένη ώστε δεν μπορούσα πιά να σύρω τά πόδια για να προχωρήσω περισσότερο.

Δεν μπορούσα ούτε να ξαναγυρίσω σπίτι- ήτο πολύ μακρυνά και άρχινούσε ό καιρός να ψυχραίνη-άλλά βρήκα κάμποσες τίγρεις και

πλάγιασα ανάμεσα σ' αυτές και βρήκα εκεί μιά λαμπρά άνάπαισι και ζεστασιά, και ή άνάσα των σκοπούσε μιά ώραία ευωδία, γιατί ζούνε με φρούδες. Ποτέ άλλοτε δεν είχα ιδη τίγρι, άλλα τας άνεγνώρισα στη στιγμή από τις γραμμές που έχουν στο κορμι των. Νά είχα κανένα από τά τομάρια των, θα γινόταν όμορφο γουναρικό.

Παρηκολούθησα τόν άλλο πρωτόπλαστο, χθές τώ άπόγευμα, από μακρυνά, για να ιδώ τι ήμπορει να είνε. 'Αλλά δεν τώ κατορθώσα. Σμπεραίνω ότι είνε άνδρας. Ποτέ δεν είδα άνδρα, άλλα κάτι τι τέτοιο έμοιάσε, και είμαι βεβαία ότι κάτι τέτοιο είνε. Παρατηρώ ότι αισθάνομαι περισσότερο περιέργεια γι' αυτών ή για όπιο δήποτε από τά άλλα έρπετα. 'Αν τουλάχιστον είνε και αυτός έρπετόν, και υποθέτω ότι είνε γιατί έχει πυκνά μαλλία και γαλανά μάτια, και μοιάζει σαν έρπετόν... Μάλλον έρπετόν φαίνεται να είνε.

Στην άρχη με κατετρόμαξε ή παρουσία του, και τοιμαζόμιον να φύγω τρέχοντας κάθε φορά που γύριζε πίσω, γιατί ένόμιζα ότι τοιμαζέται να με κυνηγήσει, άλλα σιγά-σιγά παρετήρησα ότι έδοκίμαζε μόνο να φύγη, και έτσι έπαυσα πιά να φοβόμαι, άλλα τόν παρακολούθησα από μακρυνά, πολλές ώρες, και αυτό έφάνη ότι τόν πείραζε στά νεύρα και τόν έν χλοόσε. 'Όσο που από τη στενοχωρία του, στά τελευταία άνέβηκε σ' ένα δένδρο. Έπερίμενα άρκετη ώρα, έπειτα τόν παύτησα και πήγα σπίτι.

Σήμερα πάλι τά ίδια τόν άφηκα πάλι έπάνω στο δένδρο.

'Ημέρα δευτέρα ('Η όνδρά από της δημιουργίας).

Κυριακή. Εκεί βρισκεται άκόμη. Προφανώς, άναπαύεται. 'Αλλ' αυτό είνε ύπερκρυγή 'Η Κυριακή δεν είνε ήμέρα άναπαύσεως. Τώ Σάββατον ώρίσθη για την άνάπαισιν. Μου φαίνεται σαν ένα πλάσμα που τώ άρέσει τώ καθιστό περισσότερο από κάθε τι. 'Εγω θα άπαυδούσα να μένω τόσο καιρό στην άπραξία. 'Απηύθησα άκριβώς να στέχω έδω και να επιβλέπω τώ δένδρο. 'Απορώ ποιά είνε ή δουλειά του. Ποτέ δεν τόν είδα να ταγαίνεται εις τίποτε.

Την σελήνη την ξαναέφεραν την περασμένη νύχτα και τώση ήτον ή χαρά μου! Ξαναπέσε και χάθηκε πάλι, άλλα δεν κακοκαρδίσα γι' αυτό- δεν είνε άνάγκη να κακοκαρδίξει κανεις όταν έχει τέτοιους γειτόνους; πάλι θα την ξαναφέρουν. 'Ηθελα να κάμω κάτι για να τούς άποδείξω την εκτίμησι μου. 'Ηθελα ν' έγω παρόμοια να τούς στείλω κάμποσα άστρα, γιατί έχομε τόσο, που μās περισσέω ν.

'Όταν περατούσα χθές τώ βράδυ με τη σελήνη είδα κεινον τόν άλλο(τόν'Αδάμ). Είχε καταβή τή προσπαθούσε να πιάση τά φαράκια που παίζον στη λίμνη και τώ έρριξα πέτρες για να τόν κάμω ν' αναβή πάλι στο δένδρο του και να τ' έψη ή συχα. Δεν έχει καρδιά; Δεν τά πονεί αυτά τά μικρά πλάσματα; Τώση είνε ή προστυχία του! Μία από τις πέτρες τόν βρήκε πίσω από τ' αυτί, και έβγαλε μιά φωνή πόνου.

Αυτό μ' έκαμε να ριγίσω, γιατί ήτο ή πρώτη φορά που άκουσα άλλη όμιλια, παρεκτός από τη δική μου. Δεν έννόησα

τά λόγια του, άλλ' έφαινοντο έκφραστικά.

'Όταν είδα ότι μιλούσε, έλαβα ξεχωριστό ενδιαφέρον γι' αυτόν, γιατί μ' άρέσει να μιλώ, όλη την ήμέρα, και στόν ύπνο μου, άκόμη, και αυτό πολύ μ' εύχαριστεί, άλλ' άνελα κανένα άλλον να μιλώ μαζί του, αυτό διπλάσια θα μ' εύχαριστούσε, και ποτέ δεν θα σταματούσα, αν ήθελε.

Κυριακή της έπομένης εβδομάδος.

- 'Όλη την εβδομάδα τόν ετριγύριζα και έδοκίμασα να συνάψω γνωριμιάν μαζί του. Έπρεπε έγω να τού μιλώ, έπειδή αυτός φαινόταν ντροπαλός. 'Εδειχνε ότι κολακεύεται που τόν τριγυρίζω. Μεταχειριζόμιον σγνά τώ «ήμεις», γιατί είδα ότι τώ εύρισκε πολύ κολακευτικόν.

Τετάρτη. 'Η γνωριμία μας όλοένα προχωρεί περισσότερον. Δεν ζητεί πιά να με άποφεύγει, αυτό είνε καλό σημάδι, και δείχνει ότι τού εν' εύχαριστο να βρισκομαι μαζί του. Αυτό μ' εύχαριστεί, και προσπαθώ να τού φαίνομαι χρήσιμη εις ότι μπορώ, για να μ' εκτίμηση περισσότερο. ('Ακολουθεί)

